

Ordføreren (*Fr. Andersen* [Holbæk A.]): Idet jeg henviser til mine Bemærkninger ved Lovforslagets første Behandling og tillige tillader mig at bringe i Erindring, at den højtærede Socialminister i Dag ved Forelæggelsen af Lovforslag paa ny for det høje Ting har fremhævet Arbejdsledethedstallets forfærdende Størrelse, de arbejdsløses fortvivlede Stilling og den Vanskelighed, der som Følge af hele dette Forhold i høj Grad gør sig gældende for Kommunerne, kan jeg kun levende beklage, at der ikke har vist sig en Mulighed for under Udvalgsarbejdet at samle Partierne om det foreliggende Lovforslag.

Jeg erkender gerne, at jeg efter den Stilling, som Venstres ærede Ordfører indtog overfor Sagen ved Forslagets første Behandling, ikke har været berettiget til at nære synderlig Forventning om, at et Resultat skulde kunne naas sammen med Venstre, men paa den anden Side maa jeg have Lov til at fremhæve, at det er mig den allerstørste Skuffelse, at heller ikke det konservative Folkeparti har kunnet vinde med i denne Sag. Det vil dog erindres, at under Sagens første Behandling blev kun en eneste Betænkelighed fremført af det konservative Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Koch, nemlig den, at Obligationsmarkedet skulde blive ugunstigere stillet ved Forslagets Gennemførelse; men denne Frygt blev imødegaaet ved den højtærede Finansministers Udtalelser. Derfor havde jeg haabet, at det kunde lykkes at faa samlet mindst 3 Partier om Lovforslaget. Jeg beklager, at dette ikke er opnaaet, og at Stillingen er den, at jeg maa indskrænke mig til paa Flertallets Vegne at anbefale Lovforslaget uændret til Vedtagelse.

Elgaard: I Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg som Venstres Ordfører fremsatte ved første Behandling, har Venstre ikke stillet Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, og jeg vil under Henvisning til de Bemærkninger, vi har gjort i Betænkningen, forbeholde mig ved Lovforslagets tredje Behandling yderligere at gøre nogle Bemærkninger.

Koch: Jeg kan kun henholde mig til den ganske korte Bemærkning, der staar i Betænkningen, at det konservative Parti finder, at dette Forslag har en saa omfattende Karakter, i alt Fald kan faa saa stor økonomisk Betydning, at det naturligt hører hjemme under den almindelige

Kriseforhandling, og vi ønsker altsaa Lovforslaget henvist dertil.

Finansministeren (*Bramsnoes*): Jeg takker Udvalgets Flertal, fordi det har fremmet Lovforslaget og indstiller det til Vedtagelse uforandret. Dette viser en Forstaaelse af den vanskelige Situation, som for Tiden hersker paa dette Omraade, hvor Dag for Dag Kommuner retter Henvendelser til Staten og Nationalbanken om at faa Laan til at gennemføre Arbejder for. Jeg beklager, at man fra Mindretalletenes Side ikke har kunnet tilslutte sig Lovforslaget, og jeg vil navnlig til det konservative Mindretal sige, at jeg forstaar ikke, hvorfor man ønsker dette Lovforslag henvist til den almindelige Kriseforhandling. Dette Lovforslag drejer sig om ganske bestemt afgrænsede Ting. Det drejer sig om at skaffe Laanehjælp til Kommuner, som ikke paa anden Maade kan skaffe sig Penge til Igangsættelse af Arbejder. De Forhandlinger, der føres i Kriseudvalget, og som jeg for mit Vedkommende dog kender en Del til, drejer sig paa ingen Maade om disse Spørgsmaal. Der er ingen, hverken fra det ene eller det andet Parti, der i Kriseudvalget har rejst Spørgsmaal af denne Art. Vi har ikke gjort det fra Regeringens Side, fordi vi mener, at det her drejer sig om et særligt Spørgsmaal. Det er heller ikke rejst fra anden Side. Nu kommer man fra det konservative Folkeparti og siger, at dette Spørgsmaal maa henvises til de almindelige Kriseforhandlinger. Jeg vil gerne anmode det konservative Folkepartis Medlemmer om at tænke det nærmere igennem, for saa tror jeg, de vil naa til det Resultat, at det vil være en meget stor Fordel at faa dette Lovforslag behandlet særskilt, da det intet har med de Vanskeligheder at gøre, som der for Tiden er i Kriseforhandlingerne; de Spørgsmaal, der forhandles der, er af en helt anden Art. At modsætte sig dette Lovforslag endeligt vilde i Virkeligheden være at standse Igangsættelsen af Arbejder, som ellers vilde komme i Gang, og derfor tror jeg ikke, man skal blande dette Spørgsmaal ind i Kriseforhandlingerne, som jo angaar ganske andre Ting. Jeg vil henstille til det konservative Folkeparti at overveje til tredje Behandling af Lovforslaget, om ikke det var muligt at gaa med til at fremme dette Lovforslag, som jo har saa stor øjeblikkelig Betydning.

Hermed sluttede Forhandlingen.